

fandtes Bestemmelser i den ældre Lov af 1857, er medoptaget i dette Lovforslag, og henregnet blandt de under §10 nævnte Sygdomme, samt underkastet de Bestemmelser, der ere givne til disses Beskjæmpelse, idet man dog har troet af Hensyn til den menneskelige Sundhedspleie at burde tilraade det ovenfor omtalte Vædringsforslag under Nr. 30 B. sidste Stykke, hvorefter Kjødet af Dyr, der i kjendelig Grad ere angrebne af Tuberkulose, ikke maa sælges til Menneskespise uden efter forudgaaet Underjøgelse og Attest af en Dyrlæge, samt Mælken af Køer, der lide af Qvertuberkulose, aldeles ikke maa sælges, og heller ikke anvendes til Smør og Ost, men kun nydes i kogt Tilstand. Udvalgets Flertal tror imidlertid ikke, at det let lader sig gjøre uden for store praktiske Vanskeligheder og Bekostninger for det Offentlige at gaa videre end til disse Bestemmelser, i ethvert Fald ikke for Tiden, og under ingen Omstændigheder vil der kunne være Tale om at komme med vidtgaaende Forslag i den Retning i nærværende Lov. Man har derfor ikke kunnet slutte sig til Mindretallets Vædring Nr. 31.

Men derimod formener man at burde henlede Regjeringens Opmærksomhed paa, om der ikke ved Ansættelse af Embedsdyrlæger, lønede af Staten, omkring i Landets forskjellige Egne kunde virkes i det Hele taget til Gavn for Sundhedspleien blandt Husdyrene og specielt udrettes en Del til Beskjæmpelse af Tuberkulosen. Udvalget skal ikke her komme videre ind paa, hvorledes man har tænkt sig Organisationen af denne Institution, da der herom har været tilbøls afvigende Meninger, og desuden vil Ordningen af denne Sag vel nærmest blive Gjenstand for et særligt Regjeringsforslag, dersom Tanken anses for sund og rigtig. Man har dog været enig om, at der af disse Embedsdyrlæger, som burde vælges blandt de dygtigste af Standen, og som formentlig maatte have aflagt en speciel Prøve paa Kjendskab og Færdighed i at undersøge hvorvidt Kreaturer ere angrebne af Tuberkulose, rettest maatte være mindst een i hvert Amt, og at de foruden at føre det almindelige Tilsyn og Kontrol med den veterincære Sundhedspleie i deres Distrikt, tillige skulde være

pligtige til, naar det ønskedes af vedkommende Eiere at underkaste gratis deres Besætning en omhyggelig Underjøgelse, for derved at faae konstateret, hvilke Individier, der muligen kunde være angrebne af Tuberkulose, da denne Sygdom som bekendt, paa dens mindre fremrykkede Stadium ofte aldeles ikke og i Regelen kun vanskelig kan opdages af Lægmand. — Herved vil opnaas det store Gode, at Eierne itide kunne tage hensigtsmæssige Forholdsregler, saasom Afspærring af de mistænkelige eller syge Individier fra den øvrige Del af Besætningen, samt afholdes fra at benytte dem til Tillægsdyr og derimod anvende dem til Fedning, hvorved kan hødes en Del paa de store Tab, som ville paafølge, naar Sygdommen griber mere om sig.

Foruden Ansættelse af saadanne veterinærkyndige Personer vilde det tillige være ønskeligt, dersom Indenrigsministeriet lod udgive og omdele igjennem Landboforeningerne blandt Befolkningen en kort og let forstaaelig Veiledning til at kjende og modarbejde Tuberkulosen, som allerede fremhæver af den i denne Sag nedsatte Kommission. Udvalget nærer den Formening at der fra Besætningseiernes Side vil kunne udrettes ikke Lidet mod Tuberkulosens Udbredelse, naar det kom til at staa dem klart, i hvor mange Retninger man nu synder mod de almindelige Regler for en god Sundhedspleie. Der skal blot her nævnes en for tidlig Kælving af de unge utilstrækkelig udviklede Individier, en altfor forceret Mælkehævelse, en uhenigtsmæssig Temperatur i Staldene, enten for lav eller for høi, hvilket Sidste kan have meget betænkelige Følger, hvor Sommerstaldfødringen, som bliver mer og mer almindelig, finder Sted, endelig at man lader Besætningen, naar den om Foraaret lige fra de varme Stalde kommer paa Græs, staa ude i de første Nætter, hvor det i vort Klima ofte kan være meget koldt med Nattefrost, stærk Blæst og Regn, uden at forsyne dem med Dækkener, ligesom man igjen om Efteraaret ofte lader Kreaturerne gaa for længe ude, inden man tager dem paa Stald. Kort sagt, den hele Røgt og Pleie af Husdyrene lader i visse Henseender meget tilbage at ønske, og Udvalget tror, at der uden uforholdsmæssige